

سروده ای از جناب طاهره:

جذبات شوقك أليجت بسلاسل الغم و البلاء
همه عاشقان شكسته دل كه دهند جان بره ولا
اگر آن صنم ز ره ستم پی کشتنم بنهد قدم
لقد استقام بسیغه و لقد رضیت بما رضی
سحر آن نگار ستمگرم قدمی نهاد به بسترم
وإذا رأیت جماله طلع الصباح كأثما
نه چو زلف غالیه بار او نه چو چشم فتنه شعار او
شده نافه‌ای بهمه ختن شده کافری به همه ختا
تو که غافل از می و شاهدی پی مرد عابد و زاهدی
چکنم که کافر و جاحدی ز خلوص نیت اصغیا
بمراد زلف معلقی پی اسب و زین مغرّقی
همه عمر منکر مطلقى ز فقیر فارغ و بیوا
تو و ملک و جاه سکندری من و رسم و راه قلندری
اگر آن نکوست تو درخوری واگر این بداست مراسزا
بگذر ز منزل ما و من بگزین بملک فنا وطن
فإذا فعلت بمثل ذا ولقد بلغت بما تشاء
بديار عشق تو مانده‌ام زکسی ندیده‌عنایتی
بغریبیم نظری فکن تو که پادشاه ولایتی
گنهی بود مگر ای صنم که ز سر عشق تو دمیدم
أهجرتنی و قتلتنی وأخذتنی بجنایتی
بنموده طاقت و صبر طیّ بکشم فراق تو تا بکی
همه بند بند مراجونی بود ازغم نوحکایتی